

**κινηματογραφική
λεσχη
πατρας**

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
Β' ΚΥΚΛΟΣ 2012-2013**

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

“Σώμα με σώμα” του Ζακ Οντιάρ (2012)

VESO MARE

Αίθουσα 3

Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 14/1/2013 Ένας μεγάλος έρωτας *Λίο ΜακΚάρει*
21/1/2013 Η αδελφή μου *Ούρσουλα Μέγιερ*
28/1/2013 Ο εραστής της κομμώτριας *Πατρίς Λεκόντ*
4/2/2013 Η αγελάδα που έπεσε από τον ουρανό *Σεμπασιάν Μπορενζτάν*
11/2/2013 Το κυνήγι *Τόμας Βίντερμπεργκ*
18/2/2013 Barbara *Κριστιάν Πέτζολντ*
25/2/2013 Πυροτεχνήματα την Τετάρτη *Ασγκάρ Φαραντί*
4/3/2013 Κάτι σαν έρωτας *Αμπάς Κιαροστάμι*
11/3/2013 Σώμα με σώμα *Ζακ Οντιάρ*
18/3/2013 Teddy bear *Μαντς Ματίεσεν*
25/3/2013 Η γυναίκα του σταθμάρχη *Ράινερ Βέρνερ Φασμπίντερ*
1/4/2013 Τι απέγινε η Μπέιμπι Τζέιν; *Ρόμπερτ Όλντρις*
8/4/2013 Το αγόρι στο τελευταίο θρανίο *Φρανσουά Οζόν*
15/4/2013 Χαμένος παράδεισος *Μιγκέλ Γκόμες*
22/4/2013 Holy motors *Λεό Καράξ*

ΚΑΤΙ ΣΑΝ ΕΡΩΤΑΣ - LIKE SOMEONE IN LOVE

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Abbas Kiarostami
Ηθοποιοί: Rin Takanashi, Tadashi Okuno,
 Ryo Kase, Denden

Μοντάζ: Bahman Kiarostami
Φωτογραφία: Katsumi Yanagijima
Χώρα: Γαλλία, Ιαπωνία (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 109'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.
Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Υποψηφιότητα για Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ Καννών (2012)
- Υποψηφιότητα για Χρυσό Hugo στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Σικάγο (2012)

Η Akiko είναι μια νεαρή φοιτήτρια από την επαρχία που ζει στο Τόκιο κι εξασφαλίζει τα διδάκτρα της κάνοντας το call-girl. Με αυτή την ιδιότητα θα συναντηθεί με τον ευγενικό και μοναχικό ηλικιωμένο καθηγητή Takashi, ο οποίος την υποδέχεται σπίτι του, της μαγειρεύει, της βάζει ρομαντική μουσική και της φέρεται σαν ερωτευμένος. Η γνωριμία τους θα εξελιχθεί σε μια ιδιαίτερη σχέση.

Η ταινία παίζει συνεχώς με τις προσδοκίες τόσο των χαρακτήρων, όσο και του κοινού, μετατρέποντας την κλασική ιστορία σύγχυσης ταυτοτήτων σε κάτι ακόμα πιο μυστηριώδες και προκλητικό.

Hollywood Reporter.

Κομψοτέχνημα σε ιαπωνικό φόντο!

Ταινία σαν ιδεόγραμμα.

Μετά την Ιταλία και το «Πιστό Αντίγραφο», ο Abbas Kiarostami συνεχίζει την περιπλάνησή του μακριά από την πατρίδα του, το Ιράν (είναι εξόριστος από το καθεστώς Αχμεντιντζάντ), με προορισμό, αυτή τη φορά, την Ιαπωνία. Ο διακεκριμένος σκηνοθέτης (Χρυσός Φοίνικας για τη «Γεύση του Κερασίου», 1997) μένει πιστός στις αινιγματικές ιστορίες και καταγράφει το μυστηριώδες εικοσιπεντάχρονο ενός παράδοξου έρωτα μέσα από ένα γοητευτικό παιχνίδι ρόλων.

Το «Κάτι σαν Έρωτας» είναι μια ακόμα σαγηνευτικά κινηματογραφημένη σπουδή για τις επιθυμίες, τις προσδοκίες και την αλήθεια των ανθρώπων. Σαν ιδεόγραμμα που κρύβει μια εικόνα και όχι φθόγγους, έτσι και η ταινία μιλάει με γρίφους και αποκαλύπτει μεθοδικά τα θραύσματα των χαρακτήρων της: ενός ηλικιωμένου άντρα, μιας νεαρής κοπέλας και ενός προδομένου εραστή.

Ένα μεγάλο μέρος της δράσης συμβαίνει - όπως και σε άλλες ταινίες του σκηνοθέτη - μέσα σε κινούμενο όχημα, με τις αντανakλάσεις του Τόκιο να κυριαρχούν

μέσα σε έναν περικλειστο χώρο, όπου τα βλέμματα ποτέ δεν διασταυρώνονται. Έτσι, ο Kiarostami αξιοποιεί τα στυλιζαρισμένα κάδρα και το υπόγειο χιούμορ για να μιλήσει, κυρίως αποσπασματικά, για την πολυπλοκότητα των σχέσεων και τη σαγήνη της απόκρυψης.

ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ

Όπως φαίνεται η σκηνοθετική πορεία του Abbas Kiarostami μετά τον διωγμό και την εξορία του από το φονταμενταλιστικό καθεστώς του Ιράν είναι εξαιρετική. Μετά την υπέροχη ταινία του Certified Copy τώρα ρισκάρει να βουτήξει στα βαθιά νερά της Ιαπωνικής οπτικής και ψυχосύνθεσης! Με την τόσο ιδιαίτερη κινηματογραφική του αισθητική μας ξεναγεί σε ένα πολύ ενδιαφέρον παιχνίδι ρόλων, έναν γρίφο προσωπικών διαδρομών όπου οι χαρακτήρες ανακαλύπτουν με οδυνηρό τρόπο ότι τις ακολουθούν κατά λάθος.

Η ταινία μας καθοδηγεί σε έναν κόσμο όπου προσπαθούμε να αποκρυπτογραφήσουμε αυτά που βλέπουμε, αυτά που ακούμε και αυτά που πραγματικά συμβαίνουν! Και συνειδητοποιούμε ότι ο Abbas Kiarostami κατορθώνει με την καθαρή ματιά του τρίτου να καταγράψει τις ιδιαιτερότητες της Ιαπωνικής κοινωνίας με έναν πραγματικά μοναδικό τρόπο. Είναι χαρακτηριστικά τα μακρόσυρτα πλάνα της πρωταγωνίστριας που εναλλάσσει τους ρόλους του θύτη και του θύματος.

Τέλος, μας προσφέρει μια σειρά από τεχνικά και εικαστικά αριότατες σκηνές, όπως η χαρακτηριστική σκηνή της διαδρομής με το ταξί μέσα στο νυκτερινό Τόκυο όπου ακούγονται τα αλληπάλληλα μηνύματα στον τηλεφωνητή!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΜΜΑΤΑΣ

ΑΜΠΑΣ ΚΙΑΡΟΣΤΑΜΙ

Ο Άμπας Κιαροστάμι γεννήθηκε στις 22 Ιουνίου του 1940 στην Τεχεράνη. Έδειξε επιδεξιότητα στη ζωγραφική από μικρός και στα 18 του, συμμετείχε σε ένα διαγωνισμό Γραφικών Τεχνών και κέρδισε.

Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Τεχεράνης, ενώ δούλεψε ως γραφίστας και υπεύθυνος διαφήμισης.

Το 1969, ίδρυσε το κινηματογραφικό τμήμα στο Ινστιτούτο Διανοητικής Ανάπτυξης Παιδιών και Νέων, στο οποίο σκηνοθέτησε και τις πρώτες μικρού μήκους ταινίες του.

Στην πρώτη του ταινία The Bread and the Alley (1970), ο Κιαροστάμι εξερευνεί τη βαρύτητα των εικόνων και τη σχέση ρεαλισμού και μυθοπλασίας. Το αγαπημένο του θέμα, το σύμπαν της παιδικής ηλικίας, εκφράζεται μέσα από μια σειρά ταινιών μικρού και μεγάλου μήκους, στων οποίων την πορεία κατάφερε να κρατήσει την ιστορία μεταξύ αφήγησης και ντοκιμαντέρ.

Το Homework (1989), είναι ένα καλό παράδειγμα, ζεστού και ποιητικού κινηματογράφου, που απαρνιέται με διακριτικότητα τις βαριές προσδοκίες από την Ιρανική κοινότητα. Τα LIFE AND NOTHING MORE (1992) και THROUGH THE OLIVE TREES (1994) ολοκληρώνουν την τριλογία που ξεκίνησε με το WHERE IS MY FRIEND'S HOUSE? (1990).

Η ΓΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΕΡΑΣΙΟΥ (A TASTE OF CHERRY) (1997), έφερε πλέον το προσωπικό του στίγμα, και τον κατέταξε στους βραβευμένους σκηνοθέτες. Η ταινία, μια ωδή στην προσωπική ελευθερία, αφηγείται την ιστορία ενός 50χρονου, που έχει εμμονή με την αυτοκτονία. Η ταινία εκθειάστηκε από τους κριτικούς κι αποκηρύχθηκε από τις θρησκευτικές αρχές στο Ιράν. Οι αργοί και στοχαστικοί ρυθμοί, οι αναφορές στην Περσική ποίηση και τη Δυτική φιλοσοφία είναι κι άλλα παραδείγματα του μοναδικού στυλ του. Από το 2001, έχει σχεδόν ερωτική σχέση με τη μικρή του κάμερα, και για το λόγο αυτό εργάζεται μόνο σε ψηφιακό φιλμ. Έχει κερδίσει μεγάλη ελευθερία με το μικρό μέγεθος της κάμερας, κι έχει σκηνοθετήσει πολλές ταινίες για τη φύση, διαφόρων μηκών, όπως τα AFRICA (2001), TEN (2002), FIVE DEDICATED TO OZU (2003), 10 ON TEN (2004), ROADS OF KIAMOSTAMI (2005) και το SHIRIN (2008). Το Γνήσιο Αντίγραφο, είναι η πρώτη του μη Ιρανική παραγωγή.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Like someone in love 2012, No 2010, Copie conforme 2010 Shirin 2008, Chacun son cinéma ou Ce petit coup au cœur quand la lumière s'éteint et que le film commence 2007, Kojast jaye residan 2007, Roads of Kiarostami 2006, Tickets 2005, 10 on Ten 2004, Five Dedicated to Ozu 2003, Ten 2002, ABC Africa 2001, Bad ma ra khahad bord 1999, Ta'm e guilass 1997, Lumière et compagnie 1995, À propos de Nice, la suite 1995, Zire darakhshan zeyton 1994, Zendegi va digar hich 1991, Nema-ye Nazdik 1990, Mashgh-e Shab 1989, Khane-ye doust kodjast? 1987, Avaliha 1984, Dandan Dard 1983, Hamshahri 1983, Hamsarayan 1982, Be Tartib ya Bedoun-e Tartib 1981, Behdasht-e Dandan 1980, Ghazieh-e Shekl-e Aval, Ghazieh-e Shekl-e Dou Wom 1979, Rah Hal-e Yek 1978, Az Oghat-e Faraghat-e Khod Chegouneh Estefadeh Konim? 1977, Bozorgdasht-e mo'Allem 1977, Gozaresh 1977, Lebassi Baraye Arossi 1976, Rangha 1976, Dow Rahehal Baraye yek Massaleh 1975, Man ham mitounam 1975, Mossafer 1974, Tadjrebeh 1973, Zang-e Tafrih 1972, Nan va Koutcheh 1970

